

Panium – číslo dvadsaťjeden

Hnutie smerom k nedeľnému zákonu v slávnej krajine

Jeff Pippenger

2026-03-05

Dejiny od verša šesťnásť po verš dvadsaťdva v jedenástej kapitole Daniela sa začínajú i končia predobrazom nedeľného zákona. To, že začiatok i koniec tejto línie sú totožné, označuje podpis Krista ako Alfy a Omegy. Z prorockého hľadiska sa preto vyžaduje, aby bol verš šesťnásť zosúladený s veršom dvadsaťdva. Keď sa tak stane, dejiny slávnej krajiny, predstavené líniou Machabejcov, sa presunú do dejín veršov desať až päťnásť.

Makabejci

Povstanie Makabejcov predstavuje dvadsaťdva rokov, ktoré sa začali v roku 1776 a skončili, keď sa Spojené štáty stali šiestym kráľovstvom biblického proroctva v roku 1798. Tým sa číslo dvadsaťdva identifikuje ako dejiny priamo spojené s časom konca v roku 1798, kde sa začína štyridsiaty verš jedenástej kapitoly knihy Daniel.

Je dôležité rozpoznať súvislosť čísla dvadsaťdva s rokom 1798. Makabejské povstanie tým, že predobrazuje americkú revolúciu, uvádza obe revolúcie slávnej krajiny (doslovnej i duchovnej) do súladu ako revolúcie, ktoré odmietli štátnictvo Seleukovcov a európskych kráľov, ako aj cirkevnú vládu Grécka a Ríma. V oboch historických svedectvách Grécko a Rím predstavovali kráľ a severu.

Línia Makabejcov je predstavená v dvadsiatom treťom verši, no predstavuje dejiny, ktoré sa začali 33 rokov po Panii z päťnásteho verša a niečo vyše sto rokov pred Pompeiom v šesťnástom verši. Táto línia sa končí pri súde kríža, súde, ktorý trval až do roku 70 po Kr., hoci toto obdobie súdu je v dvadsiatom druhom verši označené jednoducho ako kríž. Prorocky sa makabejská línia, predstavujúca slávnu krajinu od roku 1776, potom roku 1798 s hasmonejskou dynastiou a následne herodiánskou dynastiou až ku krížu a roku 70 po Kr., končí v dvadsiatom druhom verši a začína sa dvadsiatimi dvoma rokmi od roku 1776 až do roku 1798. Dvadsaťdva rokov od roku 1776 do roku 1798 takisto predobrazuje dvadsaťdva rokov od 11. septembra až do roku 2023, čo bolo v Danielovi desať predobrazené ako dvadsaťdva dní. Makabejská línia sa začína aj končí „dvadsaťdva“.

Štyria rímski vládcovia

Verše šesťnásť až dvadsaťdva priamo identifikujú štyroch rímskych vládcov a predstavujú v rámci týchto veršov ďalšiu líniu. Makabejská línia je zoradená na základe princípu „opakovať a rozšíriť“ a rímska línia je vo veršoch znázornená priamo. Pompeius dobyl prvé dve z troch prekážok, keď Rím vystúpil na trón ako štvrté kráľovstvo biblického proroctva v bitke pri Actiu roku 31 pred Kr. Po ňom nasledovali Július Cézar, Augustus Cézar a Tiberius Cézar. Pompeius bol generál a posledné tri symboly sú spojené ako cisári.

Posledný zo štyroch vládcov zomiera vo verši dvadsaťdva tam, kde bol Kristus ukrižovaný, a preto musíme posledného zo štyroch vládcov Ríma vzťahovať späť k nedeľnému zákonu vo verši šesťnásť. Keď to urobíme, Pompeius by predstavoval prvý zo štyroch medzníkov, pričom štvrtý a posledný medzník sa zhoduje s nedeľným zákonom vo verši šesťnásť. Verš šesťnásť by predstavoval Tiberius Caesar a bitka pri Panii vo verši päťnásť by bola predstavovaná Augustom Caesarom; bitka pri Rafii vo verši jedenásť by bola Júliom Caesarom, čím sa generál Pompeius označuje ako verš desať a rok 1989.

To potvrdzuje, že „skryté dejiny“ štyridsiateho verša Daniela jedenástej kapitoly, dejiny od rozpadu Sovietskeho zväzu v roku 1989 až po nedeľný zákon štyridsiateho prvého verša, sú znázornené tromi prorockými líniami, ktoré sa nachádzajú v dejinách predstavených vo veršoch desať až dvadsaťtri. Makabejci, rímski vládcovia a tri bitky zástupných mocností Ríma.

Toto je už tretí raz, čo prichádzam k vám. V ústach dvoch alebo troch svedkov bude potvrdené každé slovo. 2 Korint'anom 13:1.

Tri zástupné vojny

Desiaty verš označuje koniec štvrtej sýrskej vojny, ktorá prebiehala od roku 219 do roku 217 pred Kr., keď sa Antiochos III. Magnus (Veľký) zoskupil v príprave na bitku z jedenásteho verša, ktorou bola bitka pri Rafii a ktorú by predstavoval Július Cézar. Desiaty verš označuje kolaps Sovietskeho zväzu v roku 1989, ako je znázornený vo verši štyridsať, a Pompei sa s touto históriou zhoduje. Šesťnásť verš predstavuje dobytie slávnej krajiny Judska, čo je predobrazom nedeľného zákona v Spojených štátoch, ale Pompei sa zhoduje aj s rokom 1989, a v roku 1989 moderný Rím dobyl svoju prvú prekážku, no pritom súčasne duchovne dobyl protestantskú Ameriku, keď zviedol Ronalda Reagana k vytvoreniu tajného spojenectva so slávnou krajinou. Spojenectvo kráľa so smilnicou Ríma predstavuje duchovné smilstvo.

Rok 1989 bol tým okamihom, keď rímska smilnica začína vychádzať zo svojich sedemdesiatich rokov, aby smilnila so všetkými kráľmi zeme. Prvým kráľom sú v roku 1989 Spojené štáty, lebo Spojené štáty sú takisto predstavené Achabom, ktorý bol ženatý s Jezábel', ktorá je smilnicou Týru v Izaiášovi 23.

A stane sa v ten deň, že Týrus bude zabudnutý sedemdesiat rokov, podľa dní jedného kráľa; po uplynutí sedemdesiatich rokov bude s Týrom ako s neviestkou, ktorá spieva. Vezmi gitaru, obchádzaj mesto, ty zabudnutá neviestka; hraj lahodne, spievaj mnoho piesní, aby si bola pripomenutá. A stane sa po uplynutí sedemdesiatich rokov, že Hospodin navštívi Týrus, a ten sa navráti k svojmu zárobku a bude smilniť so všetkými kráľovstvami sveta na povrchu zeme. Izaiáš 23:15–17.

Smilnica bola zabudnutá v „čase konca“ roku 1798, keď prijala svoju smrteľnú ranu, ako je to znázornené v štyridsiatom verši jedenástej kapitoly Daniela. V „čase konca“ roku 1989 začína obdobie hojenia svojej smrteľnej rany tým, že smilní s kráľovstvom, ktoré bude prvým, čo presadí znamenie jej autority. Toto kráľovstvo bolo predstavené Achabom a Francúzskom, ktoré v roku 538 dosadilo pápežstvo na trón zeme a bolo popredným kráľovstvom podporujúcim vzostup

pápežskej moci. Z tohto dôvodu sú označované ako „prvorodený katolíckej cirkvi“, ako aj „najstaršia dcéra katolíckej cirkvi“. Francúzsko i Achab obaja svedčia o úlohe Spojených štátov od roku 1989 až po nedeľný zákon.

V Izaiášovi dvadsiatej tretej kapitole je smilnica Týru, ktorá je zároveň smilnicou zo Zjavenia sedemnásťdej kapitoly, na ktorej čele je napísané: Babylon Veľký. Je „zabudnutá“ pre dejiny Spojených štátov, počínajúc rokom 1798, keď pápežstvo prestalo byť piatym kráľovstvom biblického proroctva, morskou šelmou zo Zjavenia trinásťdej kapitoly. Potom Spojené štáty začali svoju úlohu ako šieste kráľovstvo biblického proroctva, ako zemská šelma zo Zjavenia trinásťdej kapitoly. Napokon sa Spojené štáty stanú popredným kráľom desiatich kráľov zo Zjavenia sedemnásťdej kapitoly. Symbolické dejiny obdobia „sedemdesiatich rokov“, „dni jedného kráľa“, predstavujú sedemdesiat rokov, počas ktorých Babylon vládol ako prvé kráľovstvo biblického proroctva. To je predobrazom dejín Spojených štátov od roku 1798 až po nedeľný zákon, kde vonkajšia línia amerických dejín je predstavená republikánskym rohom a vnútorná línia je predstavená protestantským rohom. Tieto dva rohy, predstavujúce srdce Ústavy, ktorá zabezpečuje oddelenie štátnej moci a cirkevnej moci, sú predmetom budúcnosti Ameriky.

Sedemdesiat rokov je vyznačených na to, aby na neviestku Týru bolo zabudnuté; potom od času konca v roku 1989 až po nedeľný zákon začína spievať. Začala tajným spojenectvom, keď si podmanila náboženstvo protestantskej Ameriky a zrútením Sovietskeho zväzu zvrhla politickú štruktúru kráľa juhu. Obdobie sedemdesiatich rokov, ktoré sa uzatvára v dejinách, kde Antiochos Veľký stojí uprostred sedemdesiatročného obdobia, rozdeleného na desať a sedem, čo po vynásobení dáva „sedemdesiat“. Na začiatku vonkajších dvestopäťdesiatich rokov, ktoré sa skončili medzi Rafiou a Paniom, sa začína vnútorné časové proroctvo dvetisícristo rokov tým, že je nad Danielovým ľudom určených „sedemdesiat“ týždňov. Na konci týchto sedemdesiatich týždňov, v roku 34 po Kr., bol staroveký Izrael navždy rozvedený s Bohom ako Jeho vyvolený zmluvný ľud a Boh vtedy vstúpil do manželstva so svojou kresťanskou nevestou a potom sa obracal k pohanom.

V roku 207 pred Kr. stojí Antiochos uprostred „sedemdesiatich“, čím označuje ukončenie postavenia uprednostneného národa jeho kráľovstva ako „nádhernej krajiny“, kde si On vyvolil vzbudiť novodobý Izrael. Koniec Spojených štátov ako šiesteho kráľovstva pri nedeľnom zákone je koncom Izaiášových „sedemdesiatich rokov“. Dvestopäťdesiatročná línia Antiocha označuje ukončenie skúšobného času republikánskeho rohu Spojených štátov, tesne pred nedeľným zákonom vo verši šesťnásť. Dvetisícristo rokov, ktoré sa skončili, keď sa 22. októbra 1844 začal súd, je predobrazom toho, kedy sa súd uzavrie pri nedeľnom zákone. Dvetisícristo rokov sa začína sedemdesiatimi týždňami, ktoré označujú koniec doslovného Izraela ako Božieho vyvoleného ľudu. Koniec celkového obdobia dvetisícristo rokov sa završuje tým, že protestantské hnutie sa končí, keď adventné hnutie pokračuje až po nedeľný zákon. Keď sa zopakuje zatvorená brána roku 1844, brány sa uzavru nad republikánskym rohom, protestantským rohom a šelmou vlády.

Pre Antiocha stáť medzi obdobím desiatich a siedmich znamená stáť na konci času jeho skúšobnej lehoty. Skúšobná lehota sa pre vládu Spojených štátov, ktorá je šelmou zo zeme, uzatvára pri nedeľnom zákone, ale skúšobná lehota republikánskeho rohu sa uzatvára pred nedeľným zákonom.

Ježiš mu povedal: Nehovorím ti, že až sedem ráz, ale až sedemdesiatšedem ráz. Matúš 18,22.

Výraz „sedemdesiatkrát sedem“ je jediným miestom v Biblii, kde sú čísla týmto spôsobom vyjadrené násobkom. „Sedemdesiatkrát sedem“ predstavuje štyristo deväťdesiat rokov, ktoré boli „určené“ pre Danielov ľud. Je to sedemdesiat týždňov, ktoré začínajú obdobie dvetisícristo, a na konci dvestopäťdesiatich rokov z toho istého východiskového bodu prichádza Antiochus do stredy desiatich a siedmich. Antiochus Veľký tam zaujíma svoje postavenie v posledných úkonoch svojho príbehu v posvätnéj dráme veľkého sporu.

Zatvorené dvere roku 1844 predstavujú zatvorené dvere nedeľného zákona a pred nedeľným zákonom zo šesťnásteho verša sa začína obdobie siedmich rokov, keď Antiochos označuje koniec svojho kráľovstva, a potom sa jeho kráľovstvo završuje na konci siedmich rokov. Sedemročné obdobie predstavuje čas skúšky obrazu šelmy a toto obdobie sa začína pri prvom nedeľnom zákone roku 321. Pred prvým nedeľným zákonom, ktorý je predobrazom posledného nedeľného zákona, je desaťročné obdobie, ktoré sa začína ediktom. Pri „edikte“ roku 313 sa začína skúška predstavovaná desiatimi rokmi, potom Antiochos vydáva prvý nedeľný zákon a skúšobný čas republikánskeho rohu sa končí. Na konci siedmich rokov prichádzajú Panium a nedeľný zákon, čím v roku 330 dochádza k rozdeleniu východu a západu.

Pompeius

Pompeius dobyl slávnú krajinu vo verši šesťnásť, no v rámci dvojročného obdobia od roku 65 do roku 63 pred Kr. Pompeius naozaj dobyl „východ“ i „[slávnú] krajinu“ ako naplnenie Daniela 8, verša 9, čím predobrazil dvojnásobné dobytie vo verši štyridsať a v roku 1989.

Tretiu prekážku pre pohanský Rím mal uskutočniť cisár Augustus, ktorý je známy tým, že vytvoril prvý oficiálny rímsky triumvirát, predstavujúci prvé oficiálne trojnásobné spojenie v Ríme. Práve pri treťom medzníku rímskych vládcov je trojnásobné spojenie oficiálne zaznamenané v rímskych dejinách. Práve pri nedeľnom zákone vo verši šesťnásť je ustanovené trojnásobné spojenie draka, šelmy a falošného proroka, a potom je vták bezbožnosti postavený späť na svoje miesto v Šineáre, ako to predkladá Zachariáš.

Augustus Caesar vytvoril prvý oficiálny rímsky triumvirát, no historici ho nazývajú druhým triumvirátom, lebo aj Július Caesar vytvoril triumvirát, avšak nešlo o oficiálny triumvirát rímskej vlády. Vzťah Júlia a Augusta Caesara ako symbolov trojnásobného zväzku draka, šelmy a falošného proroka pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone je predobrazovaný tým, že Július stojí na začiatku hnutia za presadenie nedeľnej legislatívy a Augustus na jeho konci. Tento prorocký vzťah je znázornený aj obliehaním Cestia v roku 67, po ktorom následne prišlo obliehanie Titom. Július je Cestius a Augustus je Titus. Július a Augustus predstavujú trojnásobný zväzok a Cestius a Titus predstavujú obliehanie.

Obdobie, keď sa hnutie za nedeľný zákon prorocky začína v roku 313, je pri Milánskom edikte. Potom v roku 321, v strede sedemnásťročného obdobia, prichádza prvý nedeľný zákon. Tretím krokom rozdelenia kráľovstva na východ a západ, ktoré predstavuje rozdelenie v Spojených štátoch na tých, ktorí prijímajú, a tých, ktorí neprijímajú znamenie šelmy alebo pečať Božiu, bol rok

330. Existuje séria nedeľných zákonov, ktoré vedú k nedeľnému zákonu, a rok 321 predstavuje prvý nedeľný zákon, ktorý vedie k poslednému nedeľnému zákonu roku 330.

Na rozdiel od dvestopäťdesiatich rokov Antiocha dvestopäťdesiat rokov Nera označuje obdobie ôsmich rokov, stred prvého nedeľného zákona a potom deväť rokov. Riadok na riadok Antiochus a Nero označujú dve obdobia, ktoré sú znázornené tromi medzníkmi. V oboch líniiach sú prvý a posledný medzník totožné: na začiatku výnos, ktorý bol označený manželstvom a skončil sa rozvodom, a na začiatku i na konci boj medzi kráľom severu a kráľom juhu. Prvý nedeľný zákon z roku 321 uprostred musí byť miestom, kde stojí Antiochus. Stojí pri závere skúšobného procesu znázorneného desiatimi rokmi a tento skúšobný proces zjavuje Antiocha ako ôsmeho, ktorý je zo siedmich, keď vytvára obraz šelmy, ktorá je ôsma a je zo siedmich. Súčasne stoštyridsaťštyritisíc prechádza skúšobným procesom a premieňa sa zo siedmej laodicejskej cirkvi na ôsmu, filadelfskú cirkev.

Pri prvom nedeľnom zákone sa začína zriaďovanie obrazu a končí sa pri nedeľnom zákone zo Zjavenia trinástej kapitoly, verša jedenásť, verša, ktorý stavia do protikladu začiatok Spojených štátov ako baránka s ich koncom ako draka. Trinásť je symbolom vzbury a symbolom vzbury v kontexte verša jedenásť a Spojených štátov hovoriacich ako drak je znamenie šelmy; zatiaľ čo symbolom tých, ktorí majú Božiu pečať, je číslo jedenásť. Zjavenie 13:11 označuje oddelenie tých, ktorí prijímajú znamenie šelmy alebo Božiu pečať, pri nedeľnom zákone, keď Spojené štáty hovoria ako drak.

Čas skúšky obrazu šelmy má určité znamenia, ktoré označujú jeho príchod a zároveň predznačujú jeho koniec. Od Noacha až po sviatok trúb Boh sa nikdy nemení; vždy vopred oznamuje obdobie skúšky pred tým, než príde. Jeho oznámenia sa nachádzajú v Jeho prorockom slove. Väčšina adventistov (predpokladám) nevie, že pri zničení Jeruzalema došlo k dvom obliehaniu, ani že deň konečného zničení bol totožným dňom v roku, v ktorý Nabuchodonozor prvýkrát—v alfa čase—zničil Jeruzalem a chrám. Takisto si možno neuvedomujú, že obliehania sa začali pri posvätných sviatkoch a skončili na posvätný sviatok, alebo že obdobie obliehania trvalo tri a pol roka. Ak tieto skutočnosti nepoznajú, potom sa zdá nepravdepodobné, že uvidia, že Július Cézar označuje začiatok času skúšky obrazu šelmy v jeho najdokonalejšom zobrazení. „Najdokonalejším zobrazením“ mám na mysli jeho konečné naplnenie.

To isté obdobie je znázornené od roku 1888 až po nedeľný zákon a potom znovu od 11. 9. až po nedeľný zákon, avšak dokonalé naplnenie prorockého obdobia vztyčovania obrazu šelmy, ako ho predstavuje Konštantín Veľký v období od roku 313 až do roku 330, sa začína počas prezidentstva ôsmeho prezidenta od času konca v roku 1989.

Od prvého nedeľného zákona sa skúšobné obdobie týkajúce sa soboty a nedele rozvíja v období znázornenom siedmimi rokmi Antiocha. Sedem rokov Antiochovej línie vynásobených deviatimi rokmi Nerovej línie sa rovná šesťdesiattri, a v roku 63 pred Kr. Pompeius dobyl slávnú krajinu na naplnenie šestnásteho verša jedenástej kapitoly Daniela. Pri nedeľnom zákone deväť kráľov uzná Spojené štáty ako popredného kráľa desiatich kráľov, ktorí sa zhodnú, že odovzdajú svoje kráľovstvo týrskej smilnici, ktorá potom bude smilniť so všetkými kráľmi zeme.

V súlade s prorockou štruktúrou podobnosti o desiatich pannách bolo manželstvo šelmy a falošného proroka uzavreté v roku 1989, avšak pri nedeľnom zákone je toto manželstvo dovŕšené. Fraktálom týchto dejín je obdobie súdu nad živými, ktoré sa začalo v roku 2001, 11. septembra. Od toho bodu až po nedeľný zákon, v čase skúšky obrazu šelmy, ktorý je zároveň časom zapečatovania sto štyridsaťštyritisíc, sa vykonáva súd nad Božím ľudom zmluvy a nad krajinou, v ktorej prebývali v naplnení prorockého proroctva Abrahámovej zmluvy. V tomto období je súdená laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa a potom sú súdení tí, ktorí vyznávajú, že sú pannami. Tak je súdený protestantský roh a je súdený počas obdobia, keď bola najprv súdená Demokratická strana republikánskeho rohu až do roku 2024, keď teraz prebieha súd nad republikánmi republikánskeho rohu. Ústavná vláda je šelmou, ktorá nesie dva rohy, a je súdená pri nedeľnom zákone.

Od roku 1989 až po nedeľný zákon je to znázornené vo fraktáli od 11. septembra až po nedeľný zákon, no dokonalé naplnenie postavenia obrazu šelmy je v ôsmom prezidentovi, ktorý je zo siedmich. Nerových sedemnáť rokov je fraktálom dejín od 11. septembra po nedeľný zákon. Antiochových sedemnáť rokov je to isté. Manželstvo Reagana a tajného spojenectva sa dovŕšuje otvoreným spojenectvom počas funkčného obdobia ôsmeho prezidenta. Prvé z manželstiev alfa a omega bolo symbolizované zákonom Patriot Act v roku 2001, keď bolo anglické právo zmenené na rímske právo. Manželstvo Milánskeho ediktu označuje začiatok dokonalého naplnenia postavenia obrazu šelmy. Jeho štruktúra je založená na štruktúre manželstva desiatich panien a predstavuje sfalšované manželstvo, ktoré nastáva počas pravého manželstva.

Obraz šelmy ako čas skúšky predstavuje „skúšku“, ktorou musíme prejsť predtým, než budeme „zapečatení“. Dom Boží je súdený najprv a potom pri nedeľnom zákone sú súdení tí, ktorí sú mimo domu Božieho. Obdobie záverečného súdu tak v dome Božom, ako potom aj pri veľkom zástupe, sa začína prvým nedeľným zákonom. V Spojených štátoch bude prvý nedeľný zákon, ktorý označí začiatok dokonalého a konečného naplnenia obdobia skúšky obrazu šelmy, ktoré sa potom končí pri nedeľnom zákone naplňajúcim Zjavenie 13,11. Tento nedeľný zákon je posledným nedeľným zákonom v slávnej krajine. Posledný nedeľný zákon v slávnej krajine je prvým nedeľným zákonom vo svete, čím označuje čas skúšky obrazu šelmy pre svet. Čas skúšky sveta sa začína pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch vo verši jedenásť trinástej kapitoly. Keď Spojené štáty pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone „hovoria“ ako drak, verše dvanásť a nasledujúce v tejto kapitole predstavujú svetový čas skúšky obrazu šelmy.

Z tohto dôvodu je dôležité vidieť dvestopäťdesiatročné proroctvo o Nerovi, ktoré sa končí sedemnástimi rokmi začínajúcim ediktom v roku 313, po ktorom nasleduje prvý nedeľný zákon v roku 321 a potom rozdelenie východu a západu v roku 330. Tri kroky Nerovej línie sa týkajú prenasledovania, pričom Nero je symbolom prenasledovania a obdobie 250 rokov predstavuje cirkev Smyrnu, ktorá sa skončila v roku 313, keď prišla cirkev kompromisu. Tretí krok označuje koniec kráľovstva, takže pri jeho aplikácii na Spojené štáty predstavuje nedeľný zákon a prechod od šiesteho kráľovstva k siedmemu a ôsmemu kráľovstvu. Pri aplikácii na svet je tretím waymarkom uzavretie doby milosti pre ľudstvo, čo bolo predobrazene znázornené uzavretím doby milosti pre Spojené štáty na začiatku svetového obdobia skúšky obrazu šelmy.

Preto Augustus Caesar, tretí zo štyroch rímskych vládcov, ktorí vedú k nedeľnému zákonu, znázornený krížom, ako je uvedené v dvadsiatom druhom verši, môže predstavovať kríž, hoci po ňom má nasledovať Tiberias, ktorý takisto predstavuje kríž. Obdobie skúšky obrazu šelmy je dvojitá skúška, ktorá najprv skúša zem a potom more. Zem sú Spojené štáty a more je svet.

Skúška obrazu šelmy vytvára zdvojenie znamení; kde alfa druhého obdobia je zároveň omegou prvého obdobia. Rok 321 bol prvým nedeľným zákonom prorockých dejín a v sedemnástich rokoch, ktoré označujú čas skúšky obrazu šelmy, je rok 321 prvým nedeľným zákonom v Spojených štátoch, ktorý vedie k omega nedeľnému zákonu času skúšky obrazu šelmy v nádhernej krajine. Avšak rok 321 je zároveň aj prvým nedeľným zákonom pre svet, a tak rok 321 označuje stred začiatku i konca času skúšky obrazu šelmy. Rok 313 je začiatkom a začiatok je edikt, ktorý je predobrazom nedeľného zákona. Sedemnáť rokov Nera označuje obdobie stupňujúcich sa nedeľných zákonov až po uzavretie doby milosti pre ľudstvo.

Tento edikt predobrazňuje prvý nedeľný zákon, ktorý vedie k ukončeniu času milosti. Pompeius v šestnástom verši dobyl Júdu, čím predobrazil nedeľný zákon, a Július Cézár vytvoril prvý triumvirát; hoci to bola neoficiálna trojitá únia, dejepisci ho aj tak označujú za prvý. Predobraznosť Júlia Cézara vo vzťahu k trojitej únii nedeľného zákona predobraznila oficiálny triumvirát Augusta Cézara, po ktorom nasledoval Tiberius pri kríži. Všetci štyria rímski vládcovia predobrazňujú nedeľný zákon, tak ako aj všetky tri kroky Nerových sedemnástich rokov.

Pompeius zodpovedá roku 1989; Július zodpovedá veršu jedenásť; Augustus zodpovedá veršu pätnásť a Tiberius veršu šestnásť. Príbeh Júlia v týchto veršoch zahŕňa jeho výpravu do Egypta a Kleopatru. Dejiny sa potom opakujú prostredníctvom Marka Antónia. Marek Antonius bol hlavným generálom Júlia Caesara v čase, keď bol Július zavraždený dvadsiatimi tromi bodnými ranami. Dvadsaťtri predstavuje nedeľný zákon a Júliova smrť spôsobená 23 ranami je kráľovstvom končiacim pri nedeľnom zákone. Marek Antonius, Augustus Caesar a Marcus Lepidus potom vytvorili prvý oficiálny triumvirát, aby pomstili jeho smrť. Jedna z týchto trojnásobných mocností, Marek Antonius, mal zopakovať Júliovo stretnutie s Egyptom a Kleopatrou.

Či už Július alebo Marcus Antonius, obaja sú symbolmi Ríma, a Kleopatra bola symbolom Egypta a Grécka. Predstavovala grécke panstvo v Egypte, oboje ako symboly draka, zatiaľ čo Július a Marcus Antonius sú symbolmi šelmy. Ako žena v tomto vzťahu bola Kleopatra cirkvou, čím sa Július a Marcus Antonius stávajú štátom. Kleopatra predstavuje ženu, ktorá je dvakrát oddelená od svojich kráľovských rímskych milencov; najprv v roku 1798 a potom pri uzavretí času milosti, keď príde k svojmu koncu a nebude mať nikoho, kto by jej pomohol. Jej konečný zánik nastáva v bitke pri Actiu v roku 31 pred Kr. Víťazom v bitke pri Actiu bol cisár Augustus, a tak vidíme, že Pompeius zomrel v Egypte, Július sa stretol s Kleopatrou v Egypte, čo sa potom zdvojilo v dejinách Marca Antonia, a následne cisár Augustus tento vzťah ukončuje pri Actiu. Actium označuje nedeľný zákon, lebo práve v bitke pri Actiu bola odstránená tretia prekážka pre Rím a cisársky pohanský Rím začal vládnuť tristošesťdesiat rokov, vo splnení Daniel 11:24.

Pompeius odstránil prvé dve prekážky a Augustus tretiu.

A z jedného z nich vyšiel malý roh, ktorý nesmierne vzrástol k juhu, k východu a ku krásnej krajine. Daniel 8:9.

Pompeius predstavuje rok 1989, prvý waymark z troch politických mocností, ktoré má moderný Rím prekonať, keď sa jeho smrteľná rana uzdravuje. Sovietsky zväz, po ňom Spojené štáty a tiež Organizácia Spojených národov vo verši štyridsaťjeden z Daniel 11. Voľna pápežskej moci je politická aj náboženská a prorocky bola náboženská moc Spojených štátov porazená, keď bolo uskutočnené tajné spojenectvo Reagana a pápeža Jána Pavla II. Terč pápežstva zahŕňa tri politické prekážky a tri náboženské moci. V roku 1989 bola odstránená jedna z troch politických mocností; protestantizmus ako samotné slovo, ktoré znamená protestovať proti Rímu, bol v tých istých dejinách prezidentom Spojených štátov takisto odstránený. Týmto tromi politickými mocnosťami sú Sovietsky zväz, Spojené štáty a Organizácia Spojených národov a náboženskými cieľmi sú protestantizmus spolu s rozličnými náboženstvami draka, ktoré sa všetky považujú za špiritizmus. Tromi náboženstvami, ktoré vedú svet k Armagedonu, sú odpadlícky protestantizmus, katolicizmus a špiritizmus; a vnútorné zápasy pápežskej moci medzi konzervatívnou a liberálnou ideológiou v rámci ich cirkvi spolu so schizmami ortodoxného katolicizmu predstavujú náboženskú prekážku, pričom ďalšími dvoma náboženskými prekážkami, ktoré má katolicizmus prekonať, sú odpadlícky protestantizmus a špiritizmus. Protestantizmus bol v roku 1989 odstránený.

Ak sa vnútorné zápasy katolicizmu, tak ako sú predstavené v rôznych katolíckych proroctvách odvodených z fatimských posolstiev, oddelia od jej úsilia prekonať náboženské mocnosti mimo jej vlastného náboženstva, potom jej alfa víťazstvom nad protestantizmom bolo Reaganovo tajné spojenectvo a jej omega víťazstvom bolo otvorené spojenectvo roku 2025. Jej zápasy s pravoslávnymi cirkvami sú takisto zobrazené od počiatočného víťazstva v roku 1989 až po konečné víťazstvo v Paníu.

Pompeius sa spája s rokom 1989 a jeho dve víťazstvá nad „východom a krásnou krajinou“, ako ich Daniel označuje v ôsmej kapitole, deviatom verši, predstavujú duchovné a politické víťazstvo pápežstva nad bývalým Sovietskym zväzom a sprievodné duchovné víťazstvo nad slávnou krajinou vyznávaného protestantizmu. Július Cézar utrpí porážku pri Rafii, ako ju utrpel Antiochos III a ako ju utrpí Zelenskyj. Július je predmetom veršov sedemnást' až devätnásť a potom povstáva Augustus Cézar ako ten, kto vyberá dane. Tiberius Cézar vládne v čase kríža, takže Tiberius je nedeľný zákon v šestnástom verši.

Tým sa Augustus uvádza do súladu s Pániomom v pätnástom verši a bitka pri Rafii v jedenástom verši s Júliom. Bitka pri Pániome je treťou svetovou vojnou, ktorá sa začína tesne pred nedeľným zákonom v šestnástom verši, no potom sa premieňa na bitku pri Aktiu. Pániom bola pozemná bitka (Spojené štáty) a Aktium bola námorná bitka (svet). Augustus je pri Pániome predstavený v rade štyroch rímskych vládcov a pri Aktiu bol skutočným vodcom. Pri Pániome Antiochos jednal s Egyptom, ktorý bol spojencom Ríma, a pri Aktiu Augustus jednal s Egyptom (Kleopatra), spojeným s Rómom (Marcus Antonius). To znamená, že Pompeiovci predstavujú štyridsiaty verš až do roku 1989 a Tiberias predstavuje nedeľný zákon v štyridsiatom prvom verši. Július Cézar prišiel v roku 2014, keď sa začala ukrajinská vojna, predobrazená bitkou pri Rafii v roku 217 pred

Kr.

To určuje, že verše sedemnášť až dvadsaťdva sa začínajú v roku 1989 a končia pri nedeľnom zákone, a preto predstavujú dejiny, ktoré sa zhodujú so „skrytými dejinami“ štyridsiateho verša. Prorocká línia Makabejcov sa takisto zhoduje s tými istými „skrytými dejinami“. Línia rímskych vládcov označuje moderný Rím, šelmu zo Zjavenia šesťnásť, a línia Makabejcov opisuje slávnu zem, falošného proroka zo Zjavenia šesťnásť. Línia troch bitiek označuje víťazstvo nad kráľom juhu, drakom zo Zjavenia šesťnásť.

Tieto tri línie predstavujú tri mocnosti, ktoré vedú svet k Armagedonu, a vo verši štyridsať sú predstavené ako kráľ juhu, drak, kráľ severu, šelma, a vozy, jazdci a lode sú falošný prorok. Tri línie od verša desať po verš dvadsaťtri predstavujú tri mocnosti v skrytých dejinách verša štyridsať, ktoré nie sú ničím viac ani menej než pokračujúcim znázornením troch subjektov predstavených v otvorených dejinách verša štyridsať.

Verš jeden

Verše jeden až štyri určujú „čas konca“ v roku 1989, ako aj osem prezidentov Spojených štátov od tohto východiskového bodu, pričom vrcholia posledným a omnoho bohatším ôsmym prezidentom. Vo verši štyri sa tento kráľ stáva kráľom sveta, ako ho predstavujú Alexander Veľký, kráľ Achab, desať kráľov zo Zjavenia sedemnášť, desať kmeňov zo Žalmu osemdesiattri a desať národov predložených ako symbol sveta v úplne prvom kroku Božej zmluvy s Abramom v 1. Mojžišovej 15:18–21.

Verše jeden až štyri predstavujú dejiny od roku 1989 až po trojitú zjednotenie pri nedeľnom zákone vo verši štyridsaťjeden, a preto sa zhodujú so štyrmi rímskymi vládcami, s líniou Makabejcov a s tromi bitkami vo veršoch desať až pätnásť, ktoré spolu tvoria skryté dejiny verša štyridsať.

Verše päť až deväť predkladajú prorockú líniu, ktorá dokonale predstavuje dejiny rokov 538 až 1798 a poskytuje historickú i prorockú logiku na pochopenie významu času konca vo verši štyridsať. Táto logika vysvetľuje verš desať ako odplatu za dejiny veršov päť až deväť a tým zároveň vymedzuje logiku roku 1989. To znamená, že verše jeden až dvadsaťtri z Daniela jedenásť predstavujú päť prorockých línií, ktoré sú zosúladené so skrytými dejinami verša štyridsať. Prvé štyri verše hovoria o Trumpovi, ôsmom prezidentovi, ktorý je zo siedmich a ktorému je určené stať sa kráľom desiatich kráľov v siedmom kráľovstve zo Zjavenia sedemnášť.

Verše päť až desať označujú dejiny vedúce k roku 1798 a ďalej k roku 1989, čo sú dejiny štyridsiateho verša. Verše desať až pätnásť označujú dejiny troch zástupných vojen, ktoré sa začínajú v roku 1989, pričom druhá sa začína v roku 2014; potom v roku 2015 povstal najbohatší prezident. Tento najbohatší prezident bol v roku 2020 zabitý a v roku 2022 vojna pri Rafii eskalovala; potom sa v roku 2024 najbohatší prezident vrátil a v roku 2025 boli obaja inaugurovaní: hlava šelmy i hlava obrazu šelmy.

V ďalšom článku budeme pokračovať v týchto veciach.